

Om Lars Teodor och de gyllene pokalerna

På botten av en annars skogssvart jämtländsk tjärn skall det glimma av guldplaketter och silverpokaler. Det sägs nämligen att landskapets store skidlöpare, Lars Teodor Jonsson, slängt alla sina priser från skidtävlingar i Sverige och Norge däri.

Lars Teodor föddes 1903 i Jämtland, och avled 95 år gammal förra året. Han kom att representera Sverige i tre Olympiska Spel, 1928 i St Moritz, 1932 i Lake Placid, då guldet gick till en annan svensk, John Fjällberg, också från Jämtland, och 1936, strax innan kriget bröt ut, i Garmisch Partenkirchen.

Det går historier om honom, skidrännaren, legenden, samepojken som kom till OS och som deltog i 18 nationella mästerskap. Det sägs att han var den störste, han, som var lika snabb i längdåkning som utför. Han skall ha legat etta i ett prestigefyllt lopp, han svischade

fram i spåret i sin speciella åkstil, med stavarna mellan benen i nedförsluten och skidorna egendomligt vinklade i uppförbackarna, snabbare än någon annan. Men när han närmade sig målet kände han sig led på all uppmärksamhet, som han visste skulle komma segraren till del. Därför gick han bara tyst och stilla ur spåret och släppte fram den flåsande tvåan.

När han blev trött berättas det annars att han stannade och väntade tills han hörde de andra åkarna komma stakande långt bakom sig. Då satte han fart igen och åkte ifrån dem.

Stockholms-Tidningen skrev om honom, i samband med vinter-OS 1928: "Vi trodde först att det var ett hopkrupet ilsket alptröll, stört i sin ro av alla skidåkarna, som kom sättande. Undan gick det så det fräste. På tjuugo meters håll sågo vi, att det var Lars Teodor, som på detta livsfar-

liga sätt transporterade sin kropp genom rymden. Ännu närmare kom knytet, och vi urskiljde ett par gnistrande ögon... I ett huj var han förbi oss på väg mot målet."

Som en stor skidåkare och en enkel man, träder han fram ur tidningsartiklar och fotografier, Lars Teodor. I många år bodde han i en koja utanför Strömsund, där han fiskade och åkte skidor. Många fann hans eremitliv löjeväckande, långt från OS-fester och glamourösa midnattsslopp i Åre. Segrarna hamnade i skymundan i rikspressen och artiklar om Lars Teodors spartanska liv författades. Men minnet av hans bragder lever i Jämtland och Ströms vattudal, men ingen vet säkert om det är sant att det glimmar av gyllene pokaler på botten i en av Jämtlands djupa tjärnar.